

WILLEM DE MÉRODE

ENGELENZANG

1 Petrus 1 : 12^b

Wachtengelen, die nederschouwden
Naar de bewaasde wereldkust,
Verkondigden: 't is of iets blauwde
Op 't gele zand: Maria rust.

En later: ze is ter stad gereden
Met Jozef, maar men weert hen bot.
En weder: zij zijn ingetreden
En rusten in de lammergrot.

En plotseling: heel klein te hooren
Klinkt er een kinderlijk geluid,
Dan, jubelend: Hij is geboren
Die God en mensch in Zich besluit.

En duizendstemmig, met trompetten
En met bazuinen, toegesneld,
Ontvlood den hemel en bezette
Het englenheir het duister veld.

Zij zongen: Eere in den hoogen
Zij God, en op de wereld vrêe
Den goeden; en de diepbewogen
Hemelen, donderden het mee.

WILLEM DE MÉRÔDE

En dan, als vlinders die verdorden,
Gevlogen in een barnend licht,
Vielen ze voor den kind geworden
God, met het weenend aangezicht.

En weder heeft hun zang gedonderd:
Heil! aarde en hemel zijn vereend,
God heeft ten dood zich afgezonderd
En om een menschenlach geweend.

En enkle herders, toegetreden,
En wij hebben 't bevel gehoord,
En 't Kind gezien en aangebeden
En zeggen 't u, geloovend, voort.